

גָּלְיוֹן 474 [שָׁנָה י']

פרק נח תשע"ט

לא נחתם גור דין אלא על הנול.

מען קען אויך זאגן נאך אַמְהָלֵךְ פָּאָרוֹוָאַס לא נחתם אלא על הגול. וויל החזיל זאגן יש שלום בדרך או אַפְּיָלוּ עֲבוֹדִים עַזְּ אַינְיוּ מעניש לְהָם. – וויל עס שטיטיט (הושע ד י) חֶבְרָוּ עֲכָבִים אַפְּרִים הנח לה: חֶבְרָוּ אַיִּן אַלְשׁוֹן פָּוֹן צְוֹאָמָעַן, או אַפְּיָלוּ עֲכָבִים אַפְּרִים מען דינט עַזְּ, הנח לו, מען וועט דיר מוחל זַיְן עַכְּ–, מAMILIA אַרְיָיב עס וואלט נישט געווען גזל וואלט געווען שלום אין דור אונן דער אויבערשטער איז מוחל אויך ערויות אונן עַזְּ, אַבְּעַר צּוֹלִיב גזול איז געווארן אַשְׁנָאַה צוֹוִישָׁן זַיְן, דעריבעַר צּוֹלִיב גזל איז נישט געווען שלום, האבן זַיְ אַוְיךְ באַקְומָעַן זַיְעַר עוֹנְשָׁ אַוְיךְ ערויות אונן עַזְּ. דאס מײַנט לא נחתם גור דיבָּם פָּוֹן ערויות אונן עַזְּ, אלא על הגול, נאר וועגן זייעַר גזל, צְבִי יִשְׂרָאֵל הָגָאנָן ר' יִשְׂרָאֵל קִימְלַסְקִי חָרְבָּן) נאך אַתְּיוֹרַץ פָּאָרוֹוָאַס לא נחתם אלא על הגול: וויל ווען מען גַּבְּכָעַט פָּוֹן אַיְינָעַם איז מען מְטֻרְחָה דָּעַם אוּבְּרָשְׁטָן אוּ דִי חַסְרוֹן זָאַל צּוֹרִיקִיגִּין צוֹם בְּעָלִים, מִמְּלָא וּוְעָגֵן דִּי טְרִיחָא אַיִּז גַּעֲוָעַן זַיְעַר עוֹנְשָׁ. (ענעה רזא)

פרק יד] א זונקל אין הלכה – בשר בחולב:

או מען טרูפט ביצים אין אַתְּ תְּרִנְגּוֹלֶת מֵעַן מֵעַן מֵיטָה חֲלֵב
שְׁטוּיָה אַין גָּמָ' (ביצה דף ז ע"א) השוחט את התרנגולות ומוצא בה ביצים
גמורות מותרות לאכלן בחלב, אז מען טרูפט אַיִן אַתְּ תְּרִנְגּוֹלֶת
וואלת מען געמיינט אז עס אַין אַחֲלָק פָּנִים דִּי תְּרִנְגּוֹלֶת אַונְסָעַס אַין בשׂר
עוף וואס מדרבנן אַין דאס אַסּוֹר צו עסן מִיטָּחָלֶב, אַין דער חידוש אַז
עס אַיִן נישט בשׂר, ר' יעקב אומר אם היו מערות בגדיין אסורות, לויט ר'
יעקב מגע מען נאר עסן אויב דִּי אַיִן אַיִן נישט צוגעטשעפעט פָּנִים גִּידְזִין
פָּנִים בלוט, אבל אויב עס האט דִּי שאלאכטס מען דאס עסן מִיטָּחָלֶב.
די פוסקים עברעננט אין יו"ד סי' פ"ז, אַין דא אַמְּחַלְקָת וואס
מִינִינַת בִּיצָם גּוֹמְרוֹת, אַין דא 4 שִׁיטּוֹת: [1] אַפְּלִיו עס האט נאר דִּי חֲלֵמוֹן –
די געלע חלק – הייסט גמורות. [2] דארף האבן דִּי חֲלֵמוֹן אַונְ חֲלֵבוֹן, [3]
דאָרְפָּה האבן אַדְיַעַן שאלאכטס – קלייפה דקה – [4] דארף האבן הארטע
שְׁאַלְאַכְטָס – קלייפה קשה. למשעה דער ש"ך אַין מהמיר אַזוי ווי דער
רְמַמְ"א אַז דִּי בִּיצָה דָרְפָּה הַרְבָּן דִּי קְלִיפָּה – הארטע שאלאכטס – וויל
אויב נישט הייסט דאס בשׂר עוף, אַסְאָק פוסקים האלטן אבל אַז פָּוֹן
די גָּמָ' אַין אַרְאיָה אַז אויב עס האט דִי גַּעַלְכָּל אַונְ דִּי ווֹיסְעַד חֲלֵב
חֲלֵבוֹן אַונְ חֲלֵמוֹן – אַין דאס נישט בשׂר וויל דִי הַלְכָה אַיִן דִי תְּיֵק
דוואס האלט ביצים גמורות מותר לאכלן בחלב אַונְ ר' יעקב האלט אַם
היו מערות בגדיין אַין דאס אַסּוֹר, אַונְ אויב גמורות פָּוֹן דִי תְּיֵק אַיִן
בָּנָאָר מיט דִי קלייפה, ואלט ר' יעקב זיך נישט געקריגט אויך דעם. עס
אַיִן דא דִי שִׁיטה פָּוֹן תְּרוּמַת הדשן אַז אַפְּלִיו עס האט דִי שאלאכטס אַיִן
אַסּוֹר, אבל דער ש"ך זאגט אַז דאס אַיִן נאר אַחֲמָרָא. דער שׂו"ע
פְּסֻקָּנוּט אַז אויב עס האט דִי חֲלֵמוֹן אַונְ חֲלֵבוֹן – די געלע אַונְ ווֹיסְעַד
חלק – אַיִן דאס מותר צו עסן מיט חֲלֵב. (שמח זובלון תשע"ט)

בדרכו: ו' ט) זאגט רשי' יש דורשין לגנאי וכו' פרעוגן אלע אז עס
שטייט דאך נח איש צדיק תמים, ווי קען מען דרשגען לגנאי? נאר
באמת זוי האבן א ראייה פון פסוק וואס שטייט (ב' א) כי אונדך ראייה
צדיק לפנֵי בדור תהה: פארוואס שטייט בדור תהה און נישט כי אונדך
ראייה צדיק לפנֵי נאר איז א ראייה אז נח איז געווען א צדיק נאר איז
יענען דור, איז אראי' צו די יש דורשין לגנאי. (פענה רזא)

כח איז געוען א גורייסער מען
אללה הולדת נח נח איש צדיק תפימים היה בדורתיו את האללים התחלך-נחת
(ו ט) זאגט רשיי חתך נח: ובברוחם הוא אומר (ז א) חתך לפני, (כד
ט) אשר התחבלתי לפני, נח היה צדיק סעד לתומכו, אבל אברהם היה
מתוחק ומhalbך בצדקה מלאו: דאס מיינט או נח איז נישט געוען גורייס
אן מען האט אים געדארפטע אונטערהאלטען, איז שוער וויל וויטער
ב א) שטייט ב איתה ראיית צדיק לפני בדור הוה: זעט מען או נח איז איא
געוען א צדיק, ממילא איז ער אוזו ווי אברהם וואס עס שטייט אשר
התחבלתי לפני? אורך איז שוער וואס מיינט בדורתיו? קען מען זאנן
או באמת איז נח געוען א גורייסער צדיק איזו ווי אברהם אבער נח איז
געוען א גורייס פון זיין דור האבן געוגט איז צדיק, האט
און אפילו מענטשן פון זיין דור האבן געוגט איז ער איז איז צדיק,
ער נישט געגלויבט, אוזו ווי עס שטייט (מס' נדה דף ל עב) ואפילו כל
העולם כולו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע, דאס מיינט
בדורתיו, אבער ער האט געהאלטען או אללים התחליך נח, ער איז נישט א
צדיק און דער אויבערשטער האלט אים אונטער, איז שוין גוט יעצט,
ויל נח געוען א צדיק אבער אין זינע אorigן איז ער נישט געוען
א צדיק. לויט דעם איז גוט וואס עס שטייט או די קינדרער פון נח זענען
געוען וויניגער פון הונדערט יאר כדי זיי זאלן נישט זיין א בר
עונשין. פרעגת מען או נח איז געוען א צדיק און האט דרכ געהאט
געונג זכותים פאר זינע קינדרער אפילו זיי זאלן זיין א בר עונשין? נאר
ויל געוזאגט פריערט או נח האט זיך געהאלטען קליען או ער איז נישט א
צדיק און האט נישט געונג זכותים דעריבער האט ער נאר געהאט דריי
קינדרער פאר די מבול. (אוזו אליהו הירושטקי אב' דרווחובייטש) מיט דעם
mhalkע קען מען שיין איינטיטשן די פסוקים ונח מזא חן בעיני ה: נח
או געוען א צדיק נאר אין די אויגן פון אויבערשטער אבער ער האט
געהאלטען או ער איז נישט קיין צדיק, דעריבער אללה הולדת נח,
דריבער האט ער נאר געהאט דריי קינדרער פאר די מבול. וויל נח
איש צדיק תפימים היה בדורתיו, מענטשן פון זיין דור האבן געוגט או
ער איז א צדיק, אבער את האללים התחליך נח: לויט נח האט מען אים
געדארפטע אונטערהאלטען. (שמח זבולון תשע"ט)

פָּרָוֹסָם לא נחתם גור דין אם אלא על הגול און נישט עוייז וגיינע
בי מילאה הארץ חפס: (ו יג) זאגט רשיי לא נחתם גור דין אלא על הגול:
ותשחת הארץ: זאגט רשיי לשונ ערוה ועובדיה זורה, קין פל בשר: כל מקום
שאתה מוצא זנות ועובדיה זורה, אנדראלמוסיא באה לעולם והורגת טובים
ורעים: קומט אויס איז דער דור המבול האבן געזינדייגט אויף ערויות,
עובדיה זורה און גול, אויב איזוי פָּרָוֹסָם איז געווען דער גוד דין נאר
וועגן גול? נאר עס ווערט געברעננט פון חזיל איז די ערדר דעםאלטס
אייז געווען גאר פערטע ערדר איז מען האט נישט געדארפט איינזוייען נאר

דעתו חזאה מלובלי התאץ זיך עבלאנדז'עט כד' זיך צו טרערפן מיט זיין אלטען מלמד

אָמַר קומען אַ שְׁטוּרָאָפֶן פָּאָר דָּעַם. אַיךְ הָאָב נִישְׁתַּחֲוֵן גַּעֲקֻעַנְטַ פָּאָרְשְׁטִיַּן דָּעַם אַינְגֶל
אָמַס הָאָט נִישְׁתַּחֲוֵן מָוֹרָא פָּוּן בָּאַקְוּמָעַן אַ שְׁטוּרָאָפֶן, אָוֹן אַיךְ הָאָב מְחַלִּיט גַּעֲוֹעַן אוּ
אַיךְ וּעַל דָּרְגָּיַן אָוֹן זַיִן וּוְאוּ דָעַר אַינְגֶל וּוְעַרְתַּן גַּעֲוֹעַן. אַין אַמְּגַן הָאָט אַיךְ
עוֹזָאנְטַ פָּאָר דִּי קִינְדָּעַר צָו דָאַוְוָעַנְעַן אָוֹן אַיךְ זַעַה וּוְיִי דָעַר אַינְגֶל נִיְיט אַרְוּס
שְׂטִילְעָרְהִיַּט פָּוּן צִימָעַר אָוֹן אַיךְ בֵּין אִים נָאַךְ גַּעֲנָאנְגַּעַן, אַיךְ בֵּין גַּעֲוֹעַן פָּוּן
עַרְוּוֹוִוְוִיטָעַנְמַן אֹוּר זַאלְמַר נִישְׁתַּחֲוֵן בָּאַמְּעַדְקָן, אָוֹן אַיךְ הָאָב גַּעֲוֹעַן אֹוּר נִיְיט
דָּרְגָּיַן אַין וְאַלְלָה, אָוֹן אַיךְ נִיְיט נָאַךְ שְׂטִילְעָרְהִיַּט בֵּין אַיךְ זַעַה אֹוּר שְׂטָעַלְטַ
אַיךְ אַוְוָעַק לְעַבְנַן אָבוּם אָוֹן דָּאָרְטַן אַיזְדָּא אַגְּרוּסָעַר בְּנִיעַנְשְׁטָאָק אָוֹן דִּי בִּינְעַן
יִיְשְׁן אִים אַין זַיִן גַּוְּפַן אָוֹן עַר שְׁרִיטַטַּיַּט נִישְׁתַּחֲוֵן דִּי שְׁטָעַק נָאַר אַדְרָבָה עַר אַיזְ
לְלָעַם מְקַבֵּל בָּאַחֲבָה. אָוֹן נָאַךְ אַ שְׂטִיקַט צִיטַט הָוִיכַט עַר אָן צָו שְׁרִיעַן שְׁמַע
שְׁרָאֵל מִיטַּאָזָא הַשְׁתְּפָכוֹת הַנְּפָשָׁאָן מִסְוִרְתַּת נְפָשָׁאָוּ אַיךְ הָאָב שְׁוֹן גַּעֲוֹעַן אֹוּ
אָמַס אַיזְ נִישְׁתַּחֲוֵן קִיּוּן פְּשָׁוֹטָעַר אַינְגֶל. אַיךְ בֵּין שְׁנַעַל צְוָרִיק גַּעֲלָאָפֶן אַיזְ חַדְרָאָן אֹוּן
עַן דָּעַר אַינְגֶל אַיזְ צְוִיקָעַקְוּמָעַן הָאָב אַיךְ אִים שְׁוֹן גַּרְנִישַׁט גַּעֲלָרְעַטַּמַּט, וּוְיִלְלָה
אַיךְ הָאָב שְׁוֹן אַלְעַם גַּעֲוֹעַן! אָוֹן אַזְוִי הָאָט עַר גַּעֲמָאַן יְעָן טָאָן.
שְׁפָעַטְעַר הָאָב אַיךְ גַּעֲהַרְטַר אֹוּ דָעַר חֹווָה אַיזְ גַּעֲוֹוָאָרָן אַגְּרוּסָעַר רַבִּי אָוּן
רוֹאָוּוּסַטַּוּ וְאָוְנְדָרְלִיבָּעַ זַאֲכָן אַיךְ הָאָב אַיזְדָּמַג גַּעֲוֹאָלָט זַעַן אַבְעַר עַס אַיזְ נִישְׁתַּחֲוֵן
יְוִוְוִיסְגַּעַקְוּמָעַן. יְעַצֵּט אַוְיְפַן עַלְתָּרַעַר הָאָב אַיךְ גַּעֲטְרָאָכְטַ אֹוּ וּוּרְעַר וּוּיסְטַ צָו אַיךְ וּעַל
צִים אַמְּאָל נָאַךְ קַעְגַּעַן זַעַן אָוּן אַיךְ הָאָב יְעַצֵּט נִישְׁתַּחֲוֵן דִּי כָּה אָוּן גַּעֲלָטַ צָו פָּאָרְן
קִיּוּן לְבָלְלַן! הָאָב אַיךְ מְקַבֵּל גַּעֲוֹעַן צָו פָּאָסְפַּן אַיִּמְבָּאָל אֹוּאָךְ אַוְנְ שְׁטוּרָאָפֶן
מוֹתְּפָלַל זַיִן אֹוּן אַיךְ זַאלְ זַוְּבָּה וְזַיִן אִים זַעַן!

אכן דערציזלן די אונצע געשיכטער הערטש א שטיילקיטש אין צימער, ווען דער זווזה רופט זיך אין אין א שטילע שטימע: "דער אויבערשטער האט צונעהרט טיינגע תפילות וויל איך בין דער חוזה פון לובלינז' ווען דער איד האט יענט ערערענט או דאס איזו דער חוזה האט ער געהלשט. מען האט געדארפט שועער דרבעטן אים צו דערמינגטערן און ווען ער האט זיך צורייך געכאנט האט ער ענגבין א שבח און הוראה פארן אויבערשטן וואס האט אים צונעהנט דעם חוזה יייז אים אין שטוב. די אהבה פון בײַין האט זיך געזונין, און זיי האבן גערעדט אין ערנען בי שפעט אין די נאכט. דער חוזה האט געבעטן דעם איד ער זאל נישט ערציזלן אין שטאמט ווער ער איי. דער איד האט אויך געבעטן דעם חוזה ער זאל קוממען אויך צו די שבת-דיינע סעודה בי טאג און האט מסכימים געווען. מזאאי שבת האט דער חוזה געוואלאט גיין אין אナンטש שטטעטל צו פראווען מלוחה מלכה מיט רינגען חסידים און האט זיך געגענט פון זיין אלטן מלמד און דער מלמד האט אים איזיגווערטשען און ער וויל אים ארבילט האוליגוּזָם און האטן איזיגווערטשען.

אך לא מבלען יג עוזר לא בצלב נגין שנין און ווילט א נעלעט נטן.
 אך די סעודת מלחה מלכה רופט זיך און דער חוזה צו זיינע תלמידים מען פארט
 וויריך צום שטעהט וואס מיר האבן געפראווערט שבת ווילט מיין אלטער מלמד אויז
 עששתארבן און איז וויל אים מספיד זיין לבבדו. און דער חוזה האט אפגעגעבען
 עם לעצטן כבוד פאר זיין מלמה. דער חוזה האט געזאנט פאר זיינע תלמידים או
 עצט פארשטייט ער שיין אראוואס ער האט נישט געוואוסט וועלכע וועג צו גיין
 רבנית שבת, וויל דער אויבערשטער האט געפערט און מיר זאלן זיין דאס שבת, אליעם
 אויז געוען בהשנהה פרטיה וווען די תפילהות און פאסטען פון זיין אלטן מלמד וואס

האט זיער געוואלט זיך טראפען מיט זיין אלטן תלמיד. רצון יראוי יעשה!

בדרכו היליג'ור חווה מלובליין הרה'ק ר' יעקב יצחק הורוויז זצוק"ל פלענט אסאך ארומפאנן מיט זיינע נאנטער תלמידים צו זיין מיט זיינע חסידים אויפ' שבת און פלענט זי שטארק דערהובין. ער האט געהאט א געטראיער בעל ענלה ואס האט געוואוסט איז וווען ער קומט און אין א פרשṭת דרכיכים און ער וויסט נישט וועלכע זו געמען, האט ער געפֿרְעַנְטְּ דעם חווה און דער רבִי פֿלְעַנְטְּ אַיִם זאן וועלכע וועג מען געמעט. איזימאל א עריך שבת, לאוט זיך דער חווה אරויים אויפֿן וועג מיט די תלמידים און מען קומט און אין א פרשṭת דרכיכים און דער בעל ענלה דערוקענט נישט דעם וועג און ער פרענט דעם חווה וועלכע וועג ואל ער געמען און דער חווה ענטפֿערט "איך ווים נישט"? די תלמידים און בעל ענלה האבן זיך געוואונדערט או דער חווה וויסט נישט! דער חווה האט געזנט איז מען וויסט נישט וועלכע וועג זו פאן זאל מען לאון די פערד אלין פֿרְן די וועג. דער בעל ענלה האט איזו געמאן און די פערד זענען גענאגען אלין בי זיי זענען אאנגעקומווען איז א קליען שטטעטל. דער חווה האט געשיקט פרען וואו מען איזו? און ווען מען האט אים געאגט, האט ער געזנט איז זיי וועלן שיין נישט קענען אנטקומווען זו זייר שטאט אויפ' שבת. בליבט מען דא אויפ' שבת. און האט אאנגעאגט די חסידים נישט דערציילן ווער ער איי, און מען זאל קומען אין של און זיין אין מעריך זיט איזו ווי אלע אורהחים, און איזו ווועט מען האבן א פלאין זו עסן די שבתידיגע סעודות. זיי זענען גענאגען זו א קרטעטשמע און

נעדרוונען אַצְמָעָר בֵּין מִזְמָא שֶׁבֶת אָנוֹ זַיְוָנָן גַּעֲנָגָנָן אַין שְׂוָלָה.
נאָכָן דָּאוּנָעָנָן הָאָט מַעַן זַיְוָנָן גַּעֲנָטָעָנָט צַו זַיְוָה הָאָבָן
גַּעֲנָטָפָעָט נִיְּנִין, הָאָט מַעַן זַיְוָה אַינְגָּלָאָדָעָנָט צַו אַסְעָדָה. דָּעַר חֹוָה הָאָט לְאָגָּנָג
גַּעֲנָדָאָוָעָנָט אָוֹן דָּעַר אַנְצָעָר עַולְמָן אַיזְוִידְזָאָגָּנָעָנָן חֹוָן אַיְן אַלְטָעָר אַיד וְאָסָם
הָאָט גַּעֲכָאָפָט הַתְּפָעָלוֹת פָּוֹן דִּי עַבְדָּה פָּוֹן חֹוָה אָנוֹ הָאָט גַּעֲוָאָרָט בֵּין דָּעַר חֹוָה
וּוָעַט עַנְדָּגָן זַיְוָנָן דָּאוּנָעָנָן. נִאָכָן דָּאוּנָעָנָן פְּרָעָמָט אִים דָּעַר אַיד צַו עַר הָאָט וְאָוָאָס
צַו עַסְמָן? הָאָט דָּעַר רַבִּי גַּעֲנָטָפָעָט אָוֹ נִיְּנִין. הָאָט דָּעַר אַיד גַּעֲנָטָעָט פָּאָרוֹאָס
גַּיְיטָעָט עַר נִישְׁתָּמָעָט צַו זַיְוָנָן קְרַעְתְּשָׁמָעָט אָוֹן דָּאָרָט עַסְמָן? הָאָט דָּעַר חֹוָה גַּעֲנָטָפָעָט אָוֹ
דִּי וּוֹיְבָ פָּוֹן בָּעֵל הַבִּית הָאָט נִישְׁתָּמָעָט גַּעֲנָזְדָּן לְכָבְדָּה שְׁבַת הָאָב אַיךְ אַ שָּׁאָלָה
אָוֹף וּוֹיְרַעַע עַסְמָן! הָאָט דָּעַר אַיד גַּעֲנָזְמָא אַיךְ וְאַלְטָעָר דִּיר גַּעֲנָמָעָן צַו מִיר אַכְעָר
אַיךְ הָאָב נָאָר וּוֹיְנִין אָנוֹ חַלְהָ אָוֹנָנָשָׁמָעָר! הָאָט דָּעַר חֹוָה גַּעֲוָאָט דָּאָם אַיְן

געוניג פאר אים און דער איד זאגט אויב אווי קען ער קווענן צו אים.
 זיזי זענונג אהיים גענאָגנען צוֹאָמָעָן און מען האט געמאָקט קידוש און געמאָקט
 לחם מישנה און געגעטן חלה. נאָכוּן עסָן האט מען געשְׂמָעוּסְׂט אַין תורה און דער
 עלטערער איד האט זיך געווען. דער איד האט געפֿרֶעֶנט פֿון ווֹו קומְטָא
 אַידָּאָד דער חזזה גענטפֿערֶט "פֿון לְבָלִין" פרענט אַים דער איד צוּ ער וועט
 אַמְּאָאָל דעם חזזה מלובְּלִין האט דער רבִי גענטפֿערֶט ער וועט אַים אלעֲמָאָל!
 פרענט אַם דער חזזה פֿאָרוּאָם פרענט ער פֿון חזזה? האט ער גענטפֿערֶט אַו ער
 איי געוווען זיין מלמד אלין קינְד.

האט דער חוזה געבעטן פארן איד ער זאל דערציילן וווען דעם חוזה אלין קינד.
האט דער איד געוזנט ער איז געוווען זיעיר א אנטראנסאנטער אינגל און אייז
געוווען שטענינג פארטראבט. וווען מען האט גדראפרט דאוועגען איז ער שטענינג
פארשווואנדן געווארן און וווען ער איז צוריך געקוממען האב איך אים אלין
געperfument וואו ער איז געוווען? און ער האט מיר נישט געוואנט, און ער פלענט

מגן אברהם פון טריסק מיט דעם ברכה און א זעלטנען שיינע מזב מיט גוטע פאפר, ערשותער דורך שוננת העמקים פון טשיעראקס און הארטניסטיפיל ספר זוהר הרקיע באלאנטס צו ר' ישע'י מקערעטען, ספר יסוד זוקפ' באלאנטס צו ר' שלום אליעזר מרצעצפארט, הפלין'ן ואס זענען מיזומס צום קדושת לוי מבארדייטשוויס, פרשיות ראש מיזומס לאדרמור'י וחמאטוריוקא, נמי' נדה און סדר טהרות מיטן חתימה פון ר' אליעזר פאפו דער פלא יעוץ, חמוש עם פירוש שם אפרים ותוואנות חיים טשערנוויזן תרי"א שווית חת"ם סופר ב' כרכיבים עם חתימות הצדיקים מעליין קראקא ר' יעקב הורוביץ ור' אליעזר הורוביץ ספר עם חתימת הרה"ק ר' אביש מאראלא עס קמייע ספר שיך להנאון ר' אברהם פאם ספר תל חיים ליטקא שיך להרה"ק ר' יהושע הלברשטאם מדאלינה, א' תעודה מיט חתימת הרה"צ מטאש זוקל', א' בריוו פון הרה"ק ר' מרדכי ובנו ר' אברהם די זוועהעל' רביבים זוצקל', בריוו פון קובלענער רביז זוצקל' בריוו געשריבן און געתהטעט פון הנה"ק מפאפא און פון צעהלאם, א' גאנז בע דזונז'ו / יילטראט גאנזשטייל, 5 רבבות מושיעות ברוחה יהי' ית' ברה' מז' מז' ברה' דער' דער' דער' דער' דער' דער' דער'